

'We wisten er geen raad mee', vertelde van Randwijk ons zestien jaar later, 'er zijn zelfs bonkaarten verbrand.'¹

★

Wat in de avond van 14 oktober in Joure geschied was, werd de volgende ochtend aan de Rijksrecherche centrale gerapporteerd. Men nam daar in eerste instantie aan dat de overval niets met de illegaliteit te maken had maar dat hier een sluwe dievenbende aan het werk geweest was (de onderwereld had in '41 in Amsterdam en Beverwijk grote 'bonnenkraken' kunnen plegen). Met de leiding van het onderzoek belastte zich *Kriminalkommissar* Walter Julius Horak die sinds enige tijd aan de Rijksrecherche centrale toegevoegd was om bij ernstige malversaties op economisch gebied de opsporing te leiden. Aangezien de kleine en grotere economische delicten hand over hand toenamen, werd besloten, het recherchewerk met de grootst mogelijke energie uit te voeren; het werd aan rijksrechercheurs toevertrouwd die er niet meer in zagen dan het ophelderen van een ernstig gemeen misdrijf.

Inmiddels was de politie van de gemeente Haskerland met het onderzoek begonnen. Op 15 oktober vernam zij van de broer van de kassier die bij het z.g. onderzoek door Dobbe en de zijnen aanwezig geweest was, dat hij meende, twee van de overvallers wel eens in Heerenveen gezien te hebben, nl. in Hotel Vernimmen. Voorts verklaarde de gemeente-tuinman van Joure dat hij de auto waarin de overvallers gezeten waren, had zien weggrijden; hij dacht dat 'B 5800' het nummer was. Dat spoor liep meteen dood. Horak uitte de veronderstelling dat de tuinman zich bij zijn waarneming vergist kon hebben: moest misschien aan 'B 5800' een cijfer toegevoegd worden? Inderdaad, op 20 oktober verklaarde een chauffeur die de auto ook gezien had, dat 'B 15800' het nummer was; hij gaf tevens het merk op: Citroën. Nog diezelfde dag werd de veearts Hofkamp gearresteerd. Deze kon bewijzen dat hij de gehele avond van de 14de in Hotel Vernimmen gekegeld had; desondanks werd hij vastgehouden.

Hofkamp gearresteerd! Dat bericht alarmeerde Dobbe. Met Bergsteyn was hij in het jachthuis achtergebleven. In grote haast werd daar nu alles opgeruimd. De kachel trok niet goed, veel werd in de tuin begraven: lege jeneverkruiken, brieven die Dobbe ontvangen had, losse bonnen, stempelafdrukken van de gemeente Haskerland, allerlei Duitse formulieren.

¹ H. M. van Randwijk, 5 nov. 1958.